

EL LECTOR ESCRIU

Les declaracions d'Aina Moll

Sr. Director,
Francament, m'he quedat esglaiada per les declaracions d'Aina Moll referents a la Crida, fetes a través de les càmeres de TV3 en l'espai d'entrevistes que es va emetre en el Telenotícies Migdia del dia 23-IV-86.

¿Pot, una directora general de Política Lingüística, titllar les accions de la Crida de violentes, quan aquesta s'ha desentès dels fets ocorreguts al carrer Pelai protagonitzats pel Moviment de Defensa de la Terra (MDT)?

¿Pot, una directora general de Política Lingüística, titllar les accions de la Crida de violentes, simplement pel fet de catalanitzar els rètols de RENFE i pintar esllògans en els vagons dels combois? ¿No va ser mitjançant aquest mateix procediment que es van aconseguir petits avenços en la normalització de les cabines telefòniques?

¿Pot, una directora general de Política Lingüística, defensar en acte de les «Nuevas Generaciones» d'A.P. el bilingüisme, sabent que abonant aquesta actitud estem afavorint la substitució lingüística de la llengua dominada, en aquest cas la catalana?

No tot depèn de la consciència del «pobret» ciutadà que — com vostà va dir — no hauria de renunciar mai a la seva llengua (hi està plenament d'acord) ¿Però quina consciència vol que tingui, el ciutadà, veient que la Política Lingüística de la Generalitat, que hauria de ser el seu espill, ha estat ineficax, tímida, impregnada de cofoisme i d'un anar fent a poc a poc?

Tots els qui esmercem els nostres esforços a aconseguir la plena normalització de la nostra llengua i en la consolidació d'uns països catalans lliures, hauriem d'exigir-li la dimissió, com ja ho ha fet la Crida, perquè tolerant el bilingüisme estem condemnant el poble català a la seva desaparició.

I aprofito l'avinentesa per encoratjar la Crida i adreçar-los el meu suport i el meu afecte. Endavant. Amb molta constància, ens en sortirem. **Gemma Puigvert i Planagumà.** Olot.

L'exemple de Scotland Yard

Sr. Director,
Unes ratlles ràpides i abreujades sobre un fet incompreensible en un poble que pretén viure en pau i bona harmonia.

Aquest matí, escoltant les notícies per la ràdio, he sentit que un conegut i company està a l'«Álvarez de Castro» en estat molt greu per haver rebut un tret d'un policia municipal al cap. Ha estat un cop, a més pel que us he dit, com a ciutadà d'una terra que diu haver conquerit la democràcia sense sang ni trencadisses.

No vull entrar en el cas concret, en què podia o no haver passat. Ha succeït i ja n'hi ha prou.

Hom podria dir que ha estat un moment de nerviosisme. Sembla que se'n vagin a dormir amb una bala al cor i que tot el que els envolta els amenaça. Amb tot, com diu Richard Harrison, no poden oblidar que la policia municipal, en la seva funció d'ordre, tranquil·litat i seguretat, no pot formular una acusació, ni menys executar una decisió d'aquest tipus, sinó quan està convençuda, més enllà de tot dubte racional, que tots els esglaons de la cadena de proves podran resistir les fletxes dels defensors. Sols en extrem cas d'estat de necessitat o de legítima defensa podrem acceptar el que ha succeït. Mai per passar un semàfor vermell.

A més, malgrat ser massa tard, cal plantejar la conveniència que la policia municipal, com a portadora d'un servei públic positiu vers el ciutadà, porti armes de foc, que, com en molts casos semblants al present, teneu conseqüències deplorables.

Crec que en el nostre estat democràtic, inspirat en part en el sistema polític de la Gran Bretanya, la policia municipal hauria d'assemblar-se com més millor a Scotland Yard, que convingu amb gran estimació del poble anglès sense pistoles ni nerviosismes. La diferència, tal com diu Edward Warner, és essencial:

«...Aquí la policia té quasi sempre un rostre intimidador, sever, de per si hostil; de sobte

Tots els carrers de Girona

El carrer de Sant Aniol

414

El carrer de Sant Aniol és una modesta travessia dintre la urbanització Puigvistós, que surt del carrer d'en Francesc Romaguera —principal accés actual a la urbanització des de l'avinguda de Montilivi— i mor al que ha de ser la plaça del Puigvistós i no és de moment altra cosa sinó un ermot. El carrer és ben pavimentat i compta amb tots els serveis, però encara no hi ha cap casa construïda. La urbanització Puigvistós compta amb un pla parcial aprovat definitivament el maig del 1964 i posteriorment ha obtingut permís per a dues ampliacions del projecte inicial. S'ha desenvolupat lentament i encara és en bona part lliure d'edificis. És prevista només per a cases unifamiliars amb jardí.

El nom del carrer va ser decidit en el Ple municipal del 19 de juliol del 1985, i recorda el sant que a les comarques gironines té dues ermites d'origen romànic dedicades, totes dues a la comarca de la Garrotxa: una al municipi de Sant Aniol de Finestres i l'altra a la vall de Sant Aniol d'Aguja.

Sant Aniol de Finestres, situat a migdia de la serra del mateix nom, és un municipi al qual pertany també el poble de Sant Esteve de Llémna. És situat al fons de la vall on neix el riu Llémna. El temple dedicat al sant es troba documentat des del 992 però ha estat molt modificat posteriorment.

Sant Aniol d'Aguja és un temple que pertany al municipi d'Oix. És situat al fons de la vall on neix el riu Llierca i és l'objectiu final de moltes excursions des de Sadernes o el punt de partida per a rutes de muntanya més ambicioses. La rectoria va ser habilitada el 1957 com a refugi del Centre Excursionista de Banyoles.

L'origen del temple és un antic monestir benedictí fundat el 859. És dedicat a un màrtir. Segons la llegenda, sant Policarp, bisbe d'Esmirna, va enviar Aniol a predicar el cristianisme a la Gàl·lia, però ell va preferir quedar-se en una cova de la vall d'Aguja, fent vida solitària i ascètica. Un dia, els bous d'un pagès van descobrir-lo i, temorós

per no haver complert l'encàrrec del seu mestre, va passar a la Gàl·lia, on va ser víctima l'any 208 de la persecució decretada per l'emperador Septimi Sever. Per a donar-li mort, els seus botxins li van obrir el cap amb una dèstral, en quatre trossos, de dos cops donats en forma de creu.

Cada any, per la Pentecosta o cinquagesma —cinquanta dies després de Pasqua— es fa un aplec anomenat «dels dos Estats», perquè catalans del Vallès pir s'adrecen des de Sant Llorenç de Cerdans cap a l'ermita de Sant Aniol, on s'apleguen en una festa amb els catalans de banda sur del Pirineu: Sales, Tortellà, Oix, Bassegoda, Albanyà. Sota l'ermita s'hi conserva una cova que es creu és aquella on va viure el sant. Marià Vayreda a «La punyalada» descriu meravellosament l'ambient de l'aplec el segle passat.

J. Fabre

et jutja culpable, a menys que puguis provar que no ho ets. A Anglaterra és exactament el contrari: per a la policia ets innocents a menys que hi hagi prova en contra, i aquesta prova no l'has d'oferir tu, ciutadà lliure d'un estat sobirà, sinó la policia, si creu que ha d'acusar-te d'alguna cosa». **Santi.** Girona.

Demanen el desmantellament del pàrking de la Plaça de Catalunya

Sr. Director,
La joventut Nacionalista de Catalunya ha estat recollint signatures, sense cap ànim de protagonisme polític, per protestar contra els que juguen amb la fesomia de la nostra ciutat, tot

fent proves i posant pedaçes a les seves places i carrers.

Em penso que l'alcalde Nadal ha de ser ben conscient que l'opinió de la majoria dels ciutadans és, en aquest cas que ens ocupa, contrària a l'actual disseny (si és que se'n pot dir disseny al que hi han fet) de la plaça de Catalunya.

La JNC ha recollit, fins ara, 1.000 signatures de gironins contraris a la fesomia desgraciada en què han transformat la plaça de Catalunya, una de les parts més representatives de la ciutat.

Com que el miler de signatures l'hem recollit en un brevíssim espai de temps, hem de suposar que la majoria de la ciutat no està d'acord amb l'invent que ens hi han entaforat.

Es per tot això que demanem,

l'immediat desmantellament del pàrking que s'hi ha fet i el retorn de la plaça de Catalunya al seu estat inicial. **Joan Bagué.** Membre del Col·lectiu Local de Girona de la J.N.C.

ACLARIMENT

En la informació apareguda ahir referent a la jornada sobre patologia laboral al centre de Seguretat i Higiene, hi havia un error respecte a la data de celebració, que no és el dia 6, sinó el dia 20 d'aquest mes, i també respecte ala conferència del doctor Javier Eransus, que versarà sobre la informàtica aplicada, en general, i no pas sobre la informàtica aplicada només al sector.

NECROLÒGIQUES

PILAR BENET I VERNIS

Va morir abans d'ahir a Girona, a l'edat de 59 anys, **Pilar Benet i Vernis.** Havia nascut a Vilobí d'Onyar i residia al carrer Pep Ventura, 59 de Salt.

Era vídua de Joan Viñolas i Roura, i tenia un fill, Joaquim.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Sant Jaume, de Salt.

Que descansi en pau.

NÚRIA MIR I DORCA

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 86 anys, **Núria Mir i Dorca.**

Havia nascut a Vilademí i residia a l'avinguda Lluís Pericot, 7 de Girona. Era vídua de Francesc Amigó i Rojals.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 de 5 de la tarda, a l'església de Sant Josep de Girona.

Que descansi en pau.

EDUARD CLOTA I FERRAN

Va morir abans d'ahir a Girona, a l'edat de 68 anys, **Eduard Clota i Ferran.** Era natural de Barcelona i residia al carrer Lluís Mont, 13 de Santa Coloma de Farners.

Era casat amb Margarida Moll i Sureda, i tenia dos fills: Eduard i Carles.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 1/4 de 12 del matí, a l'església de Santa Coloma de Farners.

Que descansi en pau.

JOAN CATALÀ I CAMÓS

Va morir ahir a Girona, a l'edat de 36 anys, **Joan Català i Camós.** Havia nascut a Olot i residia al carrer Mauri Villar, 15 de Palamós.

Era casat amb Maria Enriqueta Rodés i Silvestre, i tenia una filla, Irene.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de Santa Maria de Palamós.

Que descansi en pau.

Mª ÀNGELS VIDAL I THOMAS

Va morir ahir a Sant Feliu de Guíxols, a l'edat de 84 anys, **Maria Àngels Vidal i Thomas.** Havia nascut a Barcelona i residia al carrer Sant Joan, 2 de Sant Feliu de Guíxols.

Era vídua de Joan Frigolé.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 11 del matí, a l'església de Sant Feliu de Guíxols.

Que descansi en pau.

SERVEI DE NECROLÒGIQUES

Tel. 21 35 08

PREGUEU DÉU EN CARITAT per l'ànima de

Núria Mir i Dorca

Vídua de Francesc Amigó i Rojals

que morí a Girona el dia 6 de maig del 1986 a l'edat de 86 anys havent rebut la Santa Unció

A.C.S.

Fills, Joaquim Amigó i Mir i Agustina Juyé i Lavilla; néta, Joana i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimecres dia 7 a 2/4 de cinc de la tarda, a l'Església Parroquial de Sant Josep.

Domicili familiar: Ctra N-II, Km 723, Sant Julià de Ramis.

Capella mortuòria: c/ Anselm Clavé, nº 30, Girona.

Girona, 7 de maig del 1986